

יאירה והמקוננות

קומדיה טרגית על ירושה עם שירים

מחזה מאת: איציק אלוני

כל הזכויות שמורות

©

רחוב גוש חלב 23 תל אביב

03-5225458

aloni-i@bezeqint.net

מותה של יאירה, זקנה ערירית שבשנותיה האחרונות טופלה על-ידי נמרוד ואשתו כרמית, פותח שרשרת של אירועים מפתיעים, חלקם דרמטיים וחלקם הזויים. בהיעדר אבלים, נשכרים שירותיהן של שתי מקוננות שמקוננות בעיקר על מתים אחרים ועל בתוליה של המנוחה. הקברן ושולייתו גם הם מתגלים כמרושלים ומגוחכים בעבודתם וחושפים את העסקנות תאוות הבצע שחגה גם סביב המוות. אך הופעתו של מקסים, אחיו של נמרוד, שמתברר כיורש היחידי של יאירה, היא זו שטורפת את הקלפים ומניעה את העלילה לכיוון טראגי.

הערת המחזאי: המקוננות הן שתי צעירות שמקוננות בדרך היתולית.

הדמויות לפי סדר הופעתן:

- נמרוד - בעלה של כרמית
- כרמית - אשתו של נמרוד
- קדוש - קברן ראשי
- שלום על ישראל (ש.ע.י) – עוזר קברן
- מקוננת א' - צעירה
- מקוננת ב' - צעירה
- מקסים - רווק כבן ארבעים
- יאירה - במותה כבת שמונים. מופיעה כצעירה בת שלושים

תמונה 1

המקום: סלון. המקום מוכן לקלוט אורחים לניחום אבלים. ספה בצד אחד, בצד שני שולחן ארוך ומספר כסאות. כריות ישיבה על הרצפה. נמרוד מוודא שהסלון מסודר לקבלת אורחים. כרמית נכנסת עם כיבוד לקראת האורחים שצפויים להגיע ללווייתה של יאירה, ויוצאת.

קדוש, הקברן הראשי, מציץ וניכנס, לוחץ את ידו של נמרוד, ושואל בתנועת כף ידו "איפה?" נמרוד מסמן לכיוון החדר, ומלווה אותו. בפתח הכניסה לחדר קדוש עוצר ומסמן לנמרוד לא להיכנס, ושהוא יסתדר לבד. לאחר זמן מה קדוש חוזר לסלון כשהוא נושא על כתפו את גופתה של יאירה. קדוש שואל בתנועות ידיים, "היכן להניח את הגופה." נמרוד עונה בתנועת ידיים "לא יודע"

קדוש (בלחש) איפה להניח את הגווייה?

נמרוד אני לא יודע. איפה שמים בדרך כלל?

{קדוש מסמן כשואל "פה על הרצפה"}

נמרוד שים כך שלכולם יהיה נוח להיפרד ממנה.

קדוש כולם שמים במרכז.

נמרוד אז תשים במרכז.

קדוש פה טוב?

נמרוד (בלחץ) פה זה לא המרכז. שם המרכז.

- קדוש (מודד איפה נמצא המרכז ומחליט)
אני אניח פה.
- נמרוד אז למה בכלל שאלת?
- קדוש הייתה שאלה רטורית.
- נמרוד במצב כזה את שואל אותי שאלה רטורית?
- קדוש מה אתה רוצה שאשאל? מה שלומך טוב תודה?
- נמרוד טוב עזוב...
- {קדוש מניח את הגווייה בצורה גסה בקדמת הבמה.}
- נמרוד היי...! לאט לך!
- קדוש זה בסדר אל תדאג.
- נמרוד מה בסדר?! זה לא בסדר ככה לזרוק כמו שק על הרצפה?!
- קדוש "כי עפר אתה ואל עפר תשוב"
- נמרוד יופי. היא עוד לא עפר.
- קדוש היא תהיה עפר.
- נמרוד כשתהיה עפר תפזר.
- קדוש תראה, אני ותיק בעבודה הזאת, אני יודע בדיוק מה הצרכים של הנפטר.
- {קדוש לוחץ מספר פעמים על בטן הגווייה.}
- נמרוד סליחה? מה אתה עשוה?!
- קדוש עיסוי.
- נמרוד (המום) עיסוי? עיסוי? למה עיסוי? מה אתה מנסה להחיות אותה?!
- קדוש משחרר גזים.
- נמרוד גזים? למה גזים? מאיפה הגזים?
- קדוש (מסמן בתנועה קלה לישבן) זה כמו גרפסים אבל יוצא מלמטה.

נמרוד אתה עושה צחוק?

{תוך כדי העיסוי לגווייה משתחררים נפיחות בצורה שמביכה את נמרוד.}

נמרוד (מופתע) מה זה היה?!

קדוש אמרתי לך. אם אני לא הייתי עושה את זה עכשיו, הגזים היו פורצים ומשתחררים באמצע הלוויה. (בהתרסה) אתה רוצה שכולם יצחקו?!

נמרוד לא.

קדוש אז אל תדאג, זה טבעי. אצל הבנאדם גם כשהוא מת, משתחרר לו לפחות פעם אחת גזים, לא כמו אצלנו החיים, כל יום מהבוקר ועד הערב משחררים וגם בלילה תוך השינה.

נמרוד (קוטע אותו) מספיק, לא צריך לפרט, הבנתי. למה הבאת אותה לא עטופה כמו שצריך? נתתי לך סדינים כדי שתעטוף אותה. ככה על הרצפה...בלי אלונקה? זה חילול כבוד המת.

קדוש אי אפשר היה להרים את הגווייה בצורה אחרת, האלונקה לא פה.

נמרוד איפה האלונקה?

קדוש באוטו.

נמרוד מה היא עושה באוטו?

קדוש תקשיב חביב'ה, תיכף יגיע העוזר שלי **שלום על ישראל** והכול יבוא על מקומו בשלום, רק לא לדאוג.

(בהטעמה עם חיוך) דאגה לא תציל ממוות - דאגה מקרבת את המוות. תסמוך עלינו, אנחנו עושים הכול במקצועיות... (קורא בקול ובסלסול) **שלום על ישראל**, לאן נעלמת? האדמה בלעה אותך?

{ניכנס שלום על ישראל, צולע. ובידו אלונקה מקופלת ועטופה בסדין.}

קדוש למה עטפת את האלונקה בסדין?! מה אנחנו גנגסטרים?

ש.ע.י. (מתלונן לקדוש) איפה החבאת את המפתחות של האוטו?

קדוש אצלי בכיס.

ש.ע.י. הם אצלך ואני חשבתי שבלעה אותם האדמה.

קדוש אצלי, אצלי.

ש.ע.י חיפשתי וחיפשתי, בגללך הפכתי את כל האוטו, למה לקחת ולא אמרת?

קדוש טוב, תפרוס פה את האלונקה.

ש.ע.י למה פה, ולא שם? (מצביע ליד השולחן)

קדוש (באיום) אל תתווכח, שים איפה שאומרים לך וזהו!

ש.ע.י כל מי שיעבור פה יכול להיתקל וליפול.

קדוש פה וזהו!

ש.ע.י אני לא אחראי למה שיקרה, ואל תגידו שלא הזהרת.

נמרוד (ניגש לש.ע.י ובתקיפות) שים!. במקום! שאומרים לך וזהו!

{ש.ע.י נועץ בו מבט של אי שביעות רצון.}

נמרוד יש לך בעיה?

ש.ע.י (ממלמל) אני מה אכפת לי, שייפלו, שימותו, אני לא אחראי.

{קדוש וש.ע.י פורשים את האלונקה.}

קדוש אני מהידיים שלה ואתה מהרגליים. שתיים, ש-לוש ו...}

{מרימים את הגווייה ומעבירים אותה לאלונקה. אחר כך עומדים. מתמתחים, ומביטים בנמרוד.}

נמרוד מה אתם מסתכלים עליי? אני כבר שילמתי לכם הכול בעין יפה.

ש.ע.י אנחנו מחכים לקחת אותה לבית הקברות ולהתפלל למנוחתה עדן.

קדוש רוצים לחכות בחוץ או פה?

ש.ע.י פה.

נמרוד תישארו פה.

ש.ע.י (מצביע על קדוש בגאווה) הוא גם רב.

נמרוד וגם אתה רב?

ש.ע.י אני בתהליך.

קדוש עושים הכול בשביל הפרנסה.

נמרוד טוב, תשבו ליד השולחן עד שיגיעו המנחמים.

[פאזזה]

ש.ע.י מה היא עשתה בחיים?

נמרוד מגיל שלושים רצתה למות, והמוות בא אליה דווקא בגיל שמונים, כמעט שמונים ואחת.

ש.ע. שמונים? מסכנה, עוד לא הגיעה לגיל שמונים ואחת? צעירה.

נמרוד בלי ילדים.

קדוש+ש.ע.י (בכאב) אוי-וויי אוי-וויי...

קדוש באמת מסכנה.

ש.ע.י הייתה בתולה?

נמרוד כן.

קדוש+ש.ע.י אוי-וויי אוי-וויי אוי-וויי...

ש.ע.י (בצער) אין צדק בעולם. מי שמחפש צדק, ימצא אותו בעולם הבא.

קדוש (לש.ע.י.) לפחות מקומה מובטח בגן-עדן, שם היא תעשה...

נמרוד שבו בינתיים, תתכבדו. נראה אם יגיעו בכלל אנשים.

קדוש: אתה חושב שלא יגיעו?

נמרוד היא הודיעה לכולם שהיא הולכת למות וביקשה מהם לא לבוא להלווייתה.

ש.ע.י (מתפלל) ידעה מתי היא תמות? (ממלמל) קדושה, קדושה.

קדוש בקשה מוזרה.

נמרוד היא הייתה מוזרה. היא לא הלכה אף פעם להלוויות של אחרים, פחדה, לכן לא רצתה שיבואו להלווייתה.

ש.ע.י לידיעתך, הדבקתי את כל מודעות האבל כפי שסיכמנו.

{כרמית אשתו של נמרוד נכנסת עם קערית קטנה, בתוכה מונחים נרות נשמה. מניחה אותם על השולחן. כרמית לא מבחינה בגווייה.}

כרמית המודעות לא יעזרו.

ש.ע.י חבל שבזבזתם כסף.

נמרוד אם לא היינו מפרסמים היו אומרים עלינו קמצנים.

{כרמית יוצאת.}

נמרוד מתי יגיע הרב שיערוך את טקס?

ש.ע.י (מצביע על קדוש) הוא כבר פה.

קדוש שלום על ישראל אמר לך שאני גם רב.

נמרוד (מתפלא) אתה יודע לעשות את טקס הקבורה כהלכתו?

קדוש בוודאי. בגלל זה קיבלתם חבילה מוזלת.

ש.ע.י להביא רב מיוחד ללוויה זה פי שלוש יותר יקר. ככה אתם זוכים ליהנות במבצע משתלם לכל כיס.

נמרוד תתכבדו, תאכלו, תאכלו.

{יושבים, מברכים בשקט, שותים ואוכלים.

כרמית נכנסת עם מגש כיבוד מכוסה במפה ומניחה על השולחן.}

כרמית (לוחשת לנמרוד) הם גם הרבנים?

נמרוד (לוחש בחזרה) הם רבנים, פרסומאים, קברנים ומובילים, הסעות מנחמים, ו"המובילים לגן עדן".

כרמית תעשייה שלמה...

(פתאום שמה לב לגווייה. נבהלת, המגש נשמט לה.) אה...!!! מה זה?

היא פה? ככה? חשבתי שאני מתה. היא מתה... אני מתה...

שתי מקוננות לבושות בשחור נכנסות בביישנות.

כרמית (רואה את המקוננות ושוב נבהלת) אמלה!

המקוננות מסמנות לשלום והולכות בצעדים קטנים ומהירים. לאחר כמה צעדים הן עוצרות באופן בלתי צפוי. רואות את הגופה ומשמיעות קול בכי.

כרמית (לוחשת) ומי אלה?

נמרוד (לוחש) הזמנתי מקוננות, עכשיו זה אין (IN).

כרמית (לוחשת) אני רוצה אותן אאוט (Out) בלי קינות!

בניתיים, ש.ע.י מציץ בכיבוד שמתחת לכיסוי.
קדוש מביט בו בכעס והוא נמלך בדעתו.

נמרוד (לוחש) יכול להיות שלא יהיה לה מניין.

ש.ע.י אני תליתי את כל מודעות האבל.

נמרוד היום זה מודרני מקוננות, לאנשים אין כבר כוח לבכות בלוויות, היום שרים בלוויות.

כרמית הן כל כך צעירות, וכבר יודעות לקונן?

נמרוד הטובות ביותר.

כרמית (מצביעה על הגווייה) לפחות מסרת אינפורמציה עליה?

נמרוד ביקשו כל אינפורמציה אפשרית. (לוחש) ראיתי אותן בהלוויה של יחזקאל.

כרמית (מופתעת) יחזקאל?! האח של מירה מת?

נמרוד לפני חודש, וזאת הייתה חוויה מהממת.

כרמית איך לא ידעתי?

נמרוד מסמן למקוננות לתפוס מקום על הספה.
המקוננות ממהרות בצעדים קטנים ומהירים, מתיישבות ומתחילות לבכות.

מקוננת א' (בקול בכיני ומוגזם) איך נפלה עטרת ראשינו...

מקוננת ב' (בקול בכיני ומוגזם) "אם בארזים נפלה שלהבת מה יגידו אזובי הקיר"

קדוש (מהסה אותן) לא עכשיו.

{המקוננות מפסיקות מיד לקונן.}

נמרוד למה הפסקת אותן?

קדוש עד שיגיעו עוד קצת אנשים.

כרמית מקסים צריך להגיע.

{המקוננות שומעות את השם "מקסים" ומפנות מבט חד לעבר כרמית.}

נמרוד אמר שיבוא מוקדם לעזור, איפה הוא?! פעם אחת הוא הגיע בזמן!

אי אפשר לסמוך עליו. הוא אחד שאוהב אך ורק את עצמו, כל יום

מסתובב עם אישה אחרת!

כרמית למה אתה כועס?

המרוד אני כועס?

כרמית אתה כועס מתוך קינאה.

נמרוד אני מקנא?!

כרמית גם כשהוא בא לבקר אותנו ונכנס (מסמנת על הגופה) לבקר את יאירה

והיה מנהל איתה שיחות נפש בכבוד והערכה. (מרגיעה) אם הוא לא

יבוא אנחנו נתקדם, והוא יגיע לבד לבית הקברות.

נמרוד עוד לא היה אירוע אחד שמקסים הגיע בזמן, אחד!

אני אומר לך שגם הפעם הוא יאחר, או שהוא לא יבוא בכלל!

כרמית אני חושבת שהוא כן יבוא.

נמרוד ואני אומר שהוא לא!

כרמית מקסים חייב להגיע! הוא הבטיח לי אישית ואמר שזאת חובתו ליאירה.

נמרוד נחכה ונראה!

קדוש אפשר לחכות מקסימום עד שיהיה מְנִיין.

ש.ע.י. (לקדוש) אולי נתפלל כאילו יש מְנִיין?

קדוש כנראה שזה כתוב מלמעלה.

נמרוד אני בטוח שמניין לא יהיה, ולדעתי אפשר להתחיל.

{נמרוד מסמן למקוננות להתחיל. המקוננות פורצות בבכי צורמני ומפתיע.
 כרמית, נמרוד, ש.ע.י. וקדוש פונים אליהן מופתעים.
 ש.ע.י. כמעט נחנק מהאוכל שבפיו.}

מקוננת א' (בבכי מר) למה!? למה עזבת אותנו...
 (לפתע מרצינה. לנמרוד) איך קוראים לה?

נמרוד (בלחש) יאירה!

מקוננות (פורצות בבכי מר שהופך לשיר) י-אי-רה...

שיר: יאירה

כולם - יאירה...

מקוננות- הלכת מאתנו בסערה
 מהאור לחשך ללא חזרה,
 השארת אותנו אמללים באור.
 ואת הלכת כמו מטאור.

כולם - יאירה...

מקוננות- הלכת והשארת אותנו יתומים...
 חייית חיים בתולים.
 לא זכית לבעל, גם לא ילדים.
 לא נגעת מימיה באשכים.

כולם - יאירה...

מקוננות- מי ישקה את הפרחים בגינה?
 מי יראה אותך במרפסת יושבת בפנה?
 הכל יתיבש ואת תהיי בבור
 גויה יפה בקבר השחר.

כולם - יאירה... יאירה... יאירה...

מקוננת ב' (בכעס מעושה) מעכשיו כבר לא יהיו לך יותר דאגות, יקברו אותך מתחת לאדמה, בלי בן זכר שיגיד עלייך קדיש.

מקוננת א' (בכעס מעושה) החלב שינקת משדיה של אימא שלך לא עזר לך להתחתן.

מקוננת ב' רווקה, בתולה זקנה, בלי ילדים!

{זעקת שבר של המקוננות ואחריהן בגינוי מהיר}

מקוננת א' מה יגידו הורייך שם למעלה? את בתוליך שמרת לגן עדן?! טיפשה!

מקוננת ב' מטומטמת! למה לא עשית מעשה שלא נעשה!

מקוננת א' ינקת חלב רעיל.. (מתייפחת)

מקוננת ב' הספר שרצית לכתוב כבר לא ייכתב, את תהיי עמוק בקבר השחור.

כרמית (לוחשת לנמרוד בהתעניינות) היא כתבה ספר?

נמרוד לא חשוב, העיקר לקונן, לזרום כרמית, לזרום...

מקוננת ב' וואי וואי... אחייך התחתן פעמיים, והוא מת ולא הצליח ליהנות מאשתו השלישית...

מקוננת א' למה אחייך עלה על הסולם הארוך הזה? (פונה למעלה) בגלל יתוש אתה מת, רצית להרוג יתוש ויתוש הרג אותך.

מקוננת ב' ...ולא תראה את האישה הדֶבֶה שלך.

{נמרוד מסמן למקוננות לקונן על הגווייה.}

מקוננת ב' די...! (מצביעה על הגווייה) בואי נתרכז במציאות העכשווית

מקוננת א' אלוהים יקבל אותך בשמחה.

מקוננת ב' יותר לא תעמדי בתור לקופת חולים. תשמרי את סוד הגאולה.

מקוננת א' לקחת איתך את המתכון הסודי של הפלאפל.

{מתייפחות וממשיכות לקונן להתנועע קדימה אחורה (כמו בתפילה) בשקט.}

כרמית איפה המקסים הזה? בא לי לפעמים לחנוק אותו!

נמרוד מה יש לך עם "המקסים הזה"?

כרמית אנחנו לא יכולים לצאת מכאן בלעדיו.

נמרוד אני אומר לך, הוא לא יבוא!...

{מקסים ניכנס בשירה. בחור כבן ארבעים, כולו הדר וכבוד, רווק, גבוה, נאה, לבוש חליפה בהירה ומרשימה.}

מקסים אָנִי כָאן, אָנִי כָאן,
לא מעבר לים...

נמרוד (קוטע וגוער בו) גם ללוויה אתה מאחר?!

כרמית מקסים... הגעת כמו חתן. לא טעית באירוע?

נמרוד אתה אוהב שמחכים לך!

מקסים אנחנו ממהרים לאיזשהו מקום?

{מקסים ניגש לכרמית ומחבק אותה חיבוק צמוד.}

נמרוד היי, לאט לך, פה שוכבת גווייה, קצת כבוד לנפטרת.

{מקסים ממשיך בחיבוק. לאחר זמן מה, כרמית מרגישה לא בנוח.}

נמרוד מה אתה עושה?!

מקסים מחבק את גיסתי.

כרמית (למקסים) נמרוד צודק, זה לא הזמן המתאים. די!

מקסים (לנמרוד) מתי חיבקת אותה ככה? אתה לא רואה שהיא זקוקה לחיבוק?

נמרוד עכשיו אני בטוח שיש לך הפרעה נפשית. יש בתי חולים שיודעים לטפל בבעיה שלך.

מקסים ההפרעה הנפשית שלי היא בראש שלך! בקנאה שלך! למה הפה הגדול שלך כל הזמן הולך רק נגדי? מה עם החבר שלך הקטן הזה, איך קוראים לו? נו, ברח לי השם.

נמרוד אתה מתכוון לחנוך?

מקסים לא חנוך, חנוך גבר קטן ולעניין... (מנסה להיזכר) נו, זה שהיה לו גבס חצי שנה... נו... זה שגנב את החמור וקיבל ממנו בעיטה בבצים.

נמרוד יוחאי. נו, מה אתו?

מקסים יותר טוב שאני אשתוק.

נמרוד (בכעס) התחלת, אז תגיד!

מקסים העיניים שלו כל הזמן מתרוצצות ומחפשות היכן להציץ ולהתחרמן על כל תחת שעובר. אתה לא חושב שהוא מופרע?!

נמרוד (לכרמית) הוא הציץ לך?!

מקסים תפסיק עם החרדות שלך!

כרמית די! לא קרה כלום!

נמרוד ולמה את מרשה לו להתמזמז אתך חופשי-חופשי ועוד ביום כזה?!

כרמית אני מתחילה לחשוב שאתה מזוכיסט קנאי.

נמרוד עכשיו עשיתם יד אחת נגדי?!

מקסים קשקשן! (הולך ממנו)

נמרוד אל תפנה לי את הגב!!!

מקוננת א' (מתפרצת) פה שוכבת בתולה זקנה ואתם שני אחים רבים?

נמרוד (ניגש למקסים ותופס אותו בעורפו) אתה קורא לי קשקשן?!

אתה מעורר בי בחילה! (משחרר את צווארו בדחיפה גסה).

מקסים (מחייך חיוך סרקסטי) בלי בחילה ובלי מחילה.

נמרוד אתה שפן.

מקסים אני שפן?

נמרוד אתה מהטיפוסים האלה, שאם יתחילו לענות אותם, יתחילו ישר לזמר

ולגלות את כל הסודות שידועים לו.

מקסים זה נכון. למה לי לעבור עינויים כשבסופו של דבר אזמר. תראה את המצרים. (פונה לקברנים) אחרי שקיבלו עשר מכות, בסופו של דבר פרעה נכנע ושיחרר את העבריים.

{הקברנים מאשרים.}

מקסים (ניגש למקוננות) מה שלומכן יפות שלי?

{מקסים מחבק אותן, מנשק ומלטף אותן}

נמרוד תגיד אתה לא יכול רגע אחד בלי כל ה - גועל הזה?

מקסים אתה לא יודע מה אתה מפסיד.

כרמית (בכעס) נמרוד, די!

מקסים (למקוננות) ציפור קטנה לחשה לי שעברתן למקצוע המקוננות. אתן פורצות דרך ומחזירות עטרה ליושנה. מתי כל זה התחיל?

מקוננת ב' מאז שעזבת אותנו.

מקסים בגללי?

נמרוד הלו, זה מוגזם! לא באתם למסיבה!

(בקול רם) יש פה גווייה!!!

לפתע, האור משתנה יאירה המתה קמה לאט.

* היא נראית צעירה, כבת שלושים, רואה את מקסים, ניגשת ישר אליו, מחבקת ומנשקת אותו. מתחילה לנוע ומניעה את מקסים בתנועות ריקוד. {

נמרוד (בשוק, לכרמית) אפילו המתים אוהבים אותו.

כרמית כולם מאירים לו פנים, והוא מאיר את כולם, זה מקסים שלנו.

{יאירה ומקסים ריקודים.}

מקסים יאירה, איזו צעירה ויפה את. איפה את נמצאת עכשיו?

יאירה: אני לפני שלב המעבר. הבעתי משאלה אחת, להיפרד ממך בגיל המתאים לנו. (מצחקקת).

מקסים עברתי אותך בגיל.

שיר: אהובה שהלכה לה.

- יאירה - בקל עת אהבתי אותך,
למרות שהייתי מבגרת ממך.
- כולם - אתה האחרון, תשכיב אותה לישן,
תשאיר עם זכרון והיא בחדלון.
- יאירה - מי מהנשים לא התאהבה בך?
תמיד קנאתי, הצטערתי, כאבתי.
- כולם - אתה האחרון, תשכיב אותה לישן,
תשאיר עם זכרון והיא בחדלון.
- מקסים - גילי לא היה גיל, אני מתסכל.
- יאירה - חלמתי להיות אתך בגן על ספסל.
- כולם - אתה האחרון, תשכיב אותה לישן
תשאיר עם זכרון והיא בחדלון.
- יאירה - אתה כמו סוס שנעים ללטרף,
הלב שלי כואב דם מטפטרף...
- מקסים - ואני כשקית תה מעוכה ברחוב,
חלום בתוך חלום בתוך חלום רטוב.
- כולם - אתה האחרון, תשכיב אותה לישן
תשאיר עם זכרון והיא בחדלון.
הבט קדימה, אל השמש הנצחית,
לא אל אלת הגורל אפולולית.
- כולם - אפולולית...

יאירה: היה לי כדאי למות.

מקוננת א' (קוראת בלחש לעבר נמרוד) נמרוד תביא קצת בורקסים תהיה בריא.
לא אכלנו כלום כל היום.

נמרוד (בצד. שקוע במחשבות. לכרמית) תביאי להן.

כרמית (מביטה בו בכעס) אין לך תקנה.
(קוראת להן בלחש) בואו לקחת.

{המקוננות ניגשות בצעדים קטנים לשולחן, יושבות לאכול עם הקברנים.}

יאירה (מוודא שלא שומעים אותה) מה שאגיד לך צריך להישאר בסוד.
אתה זוכר שפעם אחת דיברתי אתך על התאבדותו של...
לא הייתי בטוחה, אבל הרגשתי שזה עומד להתרחש. רציתי להגיד לכם,
להזהיר, אבל נמלכתי בדעתי, לא רציתי להתערב בגורל. בסופו של דבר
אביכם ידע איך לחיות, אף-על-פי שהדרך שלו לא הייתה נקייה.

מקסים זה היה היום העצוב בחיי.

יאירה היום אני רוצה לגלות לך את מה שרציתי לגלות לך עוד...
הסתרתי הרבה כסף מזומן, ואני רוצה שתדע לאחרי יש את הצוואה
בכיס. יחסו אלי היה אגואיסטי. מה שעניין אותו זה רק כסף. הוא קמצן
שלא מחזיר חובות לאנשים. אם הוא לא ימות בדרך הטבע, אני חוששת
שירצחו אותו.

מקסים נמרוד חייב כספים?! בדרך כלל קמצנים לא חייבים כספים.

יאירה תקשיב טוב, אין לי הרבה זמן.
הכסף נמצא בשלוש שקיות ניילון שטוחות שמודבקות מאחורי הארון
בסלון שלי. בכל חבילה מעל מאה אלף דולר ויש עוד שקית הפתעה
נוספת ומיוחדת שמחכה לך במכונת הכביסה ליד המנוע. אני מעניקה
לך הכול באהבה.

מקסים וכל זה כתוב בצוואה?

יאירה לא כתוב בצוואה, רק מה שיש בבנק. אחת השקיות שמאחורי הארון
ישנו מכתב חתום על ידי בנוכחות עורך דין. לידיעתך, כרמית ונמרוד
יודעים שיש לי כסף בבנק, אבל הם לא יודעים על הכסף המזומן.

מקסים אני לא יכול להסתיר מהם את המידע הזה.

יאירה לא עושים הסכם עם נחש, בפרט אם הוא ארסי, אחרת הוא יכיש אותך, זה טבעו של הנחש. אין לי בו אמון, אם הוא יידע, הוא ירצה הכול.

מקסים הם עזרו לך ונתנו לך הכול, גרת אצלם עשר שנים.

יאירה הם גם קיבלו ממני הרבה. שום דבר לא היה בחינם. הצרה היא שאנשים כמוהו לא זוכרים את מה שהם מקבלים, רק את מה שהם נותנים. אחיך החליט לבודד את עצמו גם ממך, ולזרוע הרס במשפחה, בעיקר בגלל קינאה.

מקסים יאירה, בואי לא ניכנס לבעיות של אחי. תביטי, את עכשיו נמצאת בשלב המעבר, לא כדאי לך לצבור נקודות של נקמה, זה יכול להזיק לך שם למעלה.

יאירה יש בך שילוב של יופי וחוכמה.

מקסים ראית איזו מודעת אָבֵל עלובה הוציאו לך? בקושי רואים אותה. מחר אפרסם מודעות אָבֵל גדולות. יבואו הרבה אנשים לשבעה. המקום פה יהיה מפוצץ, ואת תזכי לתשומת לב רבה. כולם יקנאו במוות שלך.

יאירה לא סתם נאמר עליך שאתה מחזר מקסים. אל תבזבז את הכסף עליי, אני אדם מת. כשאני חושבת על הזמן, זה כאילו יש זמן לזמן, הוא לא זז אבל לרוב אין זמן לזמן. (ממשיכים לרקוד)
אתה יודע, שלושה דברים בן אדם לא יכול לראות בחייו: את האוזן של עצמו, את העין של הנמלה ואת המת קם לתחייה, אבל אתה זכית להכיר אותי כזקנה ולהיפרד ממני כצעירה...
אתה יודע, יש כאלה שמסתכלים על עצמם בראי ולא רואים את עצמם. אתה מאלה שרואים את עצמם. (מלטפת אותו) יפה שלי...

מקסים תבקשי שם למעלה להישאר כמו שאת עכשיו. את נראית נהדר.

יאירה כבר ביקשתי וקיבלתי. אני נוסעת בזמן.
(נעצרת לרגע ומצביעה לכיוון השמיים בפליאה)
אה... ראית? אישה הולכת כמו פרה לפני חליבה... והנה תביט שם בשר מיטלטל בתוך עגלה קטנה אדומה... (צוחקת)

מקסים הולכות להיות לך הרבה הפתעות.

יאירה אני בטח אלך שם בהליכה בתולית... (מצביעה שוב בפליאה) ראית איך הוא מסתכל עליי כמו עורב שאורב לביצה של יונה?

צר לי מקסים, נראה לי שהסימנים מעידים שאני צריכה להיפרד ממך. אתה יודע מה הטרגדיה שלי? שאני מתה בבתוליי, בחיי לא מצאתי את הגבר המתאים להעניק לו אהבה, ועכשיו רק אחרי מותי מצאתי.

מקסים תגישי תלונה שם למעלה.

יאירה אני נוסעת עם כרטיס לכיוון אחד. תן לי נשיקה למזכרת נצח. נשיקת אהבתי הראשונה שהיא גם הנשיקה האחרונה.

מקסים (מתנשקים) תרימי את המפרשים ותני לספינה לשוט. להתראות אהבה נצחית שלי.

יאירה ממזר, איך אתה יודע... למה לא נולדתי בזמן הנכון. אני באמת אתלונן על זה למעלה.

{יאירה הולכת לאלונקה ושוכבת עליה}

יאירה מקסים, בוא, התקרב אלי.

{מקסים כורע ברך לידה.

יאירה מניחה את ידה על חזהו.}

יאירה הכנסתי את המפתח של הדירה שלי לכיס שלך. הצלחת לבלבל אותי וכמעט שכחתי, בתוך מוט הווילון שבחדר השינה בדירה שלי תמצא את כל התכשיטים דחוסים... ו... אני... הדירה היא שלך, רק בשבילך... אני אוהבת אותך... ואל תשכח את הצוואה שנמצאת אצל אחיך נמרוד.

מקסים ואת, אל תתני לאלה שהבטיחו להם בתולות לצוד אותך, או אפילו להתקרב אליך. אנחנו עוד נפגש בגלגול הבא.

יאירה מקסים.

מקסים (לוקח ומחזיק את כף ידה) כן אהובה.

יאירה תשיר לי שיר.

מקסים איזה שיר אהוב עליך?

יאירה מפּיך כל שיר שתשיר יהיה אהוב עלי.

מקסים (שר ליאירה. מתוך ספר תהילים פרק צב פסוק יג)

צִדִּיק כְּתָמָר יִפְרָח
 כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה
 שְׁתוּלִים בְּבֵית אֲדֹנָי
 בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ
 עוֹד יִנּוּבוּן בְּשִׁיבָה
 דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ
 לְהַגִּיד כִּי-יֵשֶׁר אֲדֹנָי...

{מקסים מניח את ידה על בטנה.

אור יורד מעליהם, ואור עולה על כולם, המקוננות ממהרות למקומן בצעדים קטנים ומהירים. הן מתיישבות ומיד מתחילות לקונן. מדי פעם הן פונות לנוכחים כמספרות להם מחוויות מקצוען.}

מקוננת א' איך הסבא שלכם ירחמיאל האומלל, ביום הנשואים שלו עמד וצלה דגים על המנגל ונשרף כולו.

מקוננת ב' המנגל צלה אותו באמצע צליית הסטייק ומת.

מקוננת א' ודודו של גמליאל נפטר ביום החתונה.

מקוננת א' נתפס לו הראש במדרגות נעות, ונגדע.

מקוננת ב' באו להניח אותו בקבר, גילו שהראש חסר. חיפשו, חיפשו... ומצאו אותו זרוק בתוך שק.

מקוננת א' הוציאו אותו מהשק כדי לחבר לגוף. אוי איזה בלגן היה.

מקוננת ב' הקבר היה קצר. היו צריכים להוציא אותו מהקבר.

מקוננת א' קברן אחד ירד לבור והתחיל לחפור כדי להאריך אותו...

מקוננת ב' וכולם עמדו מעל הקבר ונתנו הוראות הנדסיות לקברן.

{המקוננות מלהיבות אחת את רעותה בשירתן.}

שיר: המלהיבות

- מ ב' - תחפור מפה, מפה... ככה
- אחד אחד - ככה... לא ככה... תחפור מהרגלים מהידיים...
שם האדמה רכה יותר...
- כולם - וואיי...
- מ ב' - הכניסו את המת חזרה לקבר.
- מ א' - מדדו, מדדו... והראש נפל, איזה בלגן
- מ ב' - הוציאו וחקרו שוב... לא אהבו
- מ א' - מסכן המת, אם הוא היה חי, היה כבר מת...
- כולם - וואיי...
- מ ב' - מישהו צעק, זעק, נאק שימו את הראש על הבטן...
- מ א' - הוא היה גבוה כמו הר, ככה עד השמים,
- מ ב' - שני קברים לארך הוא תפס, שנים פי שתים...
- כולם - וואיי... וואיי... וואיי...

מקוננת ב' יורם הבן של יפה, ניסה להתאבד שלוש פעמים ולא הצליח?

מקוננת א' פעם קפץ מקומה שבע - נפל על ענף של עץ וניצל.
אחרי חודשים ששה רעל ובמקרה בא חבר לבקר והציל אותו.

מקוננת ב' פעם אחרונה הוא חצה את הכביש בכוונה שידרסו אות, והוא נפצע
וקיבל פיצויים מביטוח לאומי.

מקוננת א' כמה צרות יש בחייו של אדם אחד. עכשיו הוא הולך ברחוב ומשחרר
פלוצים ברמה של הזזת רהיטים.

מקוננת ב' (מתקנת אותה בהגזמה) מה אתך? ברמה של רעידת אדמה.

ש.ע'י אוי אוי וויי...

מקוננת א' ויום אחד הוא נעלם, הלך....

מקוננת ב' והאחיין שלו חנוך, השיכור קטוע הרגל... קם מהמיטה ושכח שאין לו רגל וטרחח נפל על שברי הבקבוק של הלילה הקודם וטרחח... נשחט כמו כבש.

ש.ע.י אוי אוי וויי...

מקוננת א' אחד קופץ משבע קומות ולא מת, השני נפל מחצי מטר ממיטה ומת במקום. איזה בידור היה בלווייה שלו.

נמרוד (ניגש למקוננות. מצביע על הנפטרת) המוות שלה.

מקוננת א' איך אבא שלכם הביא לעולם שני ילדים כאלה נפלאים.

נמרוד לא עלינו, (מסמן על הגווייה) עליה, עליה.

מקוננת א' איך הלכת ועזבת אותנו יתומים.

מקוננת ב' בודדים באפלה, נטושים, עקורים.

(פתאום מצביעה על פרפר במעופו) תראו את הפרפר עולה למעלה.

מקוננת א' זאת נשמתה.

{כולם עוקבים אחר מעוף הפרפר.}

מקוננת א' (לעבר הפרפר) כל-כך מהר עברת גלגול?

מקוננת ב' במותה כיפרה על כל עוונותיה.

מקוננת א' (לנמרוד ומקסים) גם סבא שלכם הלך ולא חזר, בלעו אותו הבולענים ליד ים המלח.

ש.ע.י (מרים למעלה את ידיו) עכשיו שקט כולם! (מסמן לכולם להתקרב)

{כולם מתכנסים סביב יאירה. חוץ מקדוש.

לאחר שתיקה קלה.}

ש.ע.י (פונה לקדוש ומכריז) יעלה ויבוא כבוד הרב קדוש הקדוש, בבקשה.

קדוש (מצטרף אליהם. באופן פתאומי מרים את קול צורמני ומרתיע)

יהי רצון מלפניך שיהיה שלום מנוחתה...

(מסנן בין שיניו לנמרוד) נתחיל בלי מְנִיין, אין ברירה ואלוהים רחום
 וחנון, יסלח...

{בהמשך קדוש מלמל את רוב הפיוט "יְגַדֵּל אֱלֹהִים חַי...". ומדי פעם יפלוט
 מילים ברורות. ש.ע.י יצטרף אליו. תוך כדי התפילה קדוש וש.ע.י מרימים
 את האלונקה. ש.ע.י בצד ראשה של הגווייה ועם הגב אליה, מרים את
 האלונקה, ופרצופה של הגווייה נתקע בישבנו. קדוש מסמן לו להסתובב.
 ש.ע.י מסתובב ומרים שוב, והפעם ראשה של הגווייה נתקע במפשעתו.
 קדוש מסמן לש.ע.י להתחלף, הם מתחלפים, קדוש מצליח להרים את
 האלונקה מהר ובקלות. מתחילים לצאת עם הגווייה וממשיכים בפיוט.}

קדוש (כל התפילה במידת הצורך) "יְגַדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח, נִמְצָא וְאֵין עֵת
 אֶל מְצִיאֹתוֹ... (המשך במלמול ארוך ובקול) לֹא נִעְרַךְ אֵלָיו
 קִדְשָׁתוֹ" (המשך במלמול ארוך ובקול) "קִדְמוֹן לְכֹל דְּבָר... יוֹרָה גְדֻלָּתוֹ
 וּמְלֻכוֹתוֹ... (המשך במלמול ארוך ובקול)

כולם יוצאים מהבמה. התפילה נמשכת גם מאחורי הקלעים.
 אור יורד.

תמונה 3

הקברנים והמלווים מופיעים עם הגווייה. על מיטת עגלה.

קדוש "יֵשֶׁב, בְּסֶטֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי, יִתְלוֹנֵן..." (תפילה במלמול ארוך)
 שְׁשֻׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה... (תפילה במלמול ארוך)
 כִּי אַתָּה אֲדֹנָי... (תפילה במלמול ארוך) שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

ש.ע.י (מדי פעם פולט) "תהי נשמתה צרורה בצרור החיים".

{הקברנים חוצים את הבמה הגווייה, מתחילים לקבור ולשיר "הקינה".}

ש.ע.י. - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָי אֶחָד.

קְדוּשׁ - חוֹפְרִים פֹּה קִבְּר, מְסֻדְרִים כָּל אֲבָר,
דָּם שָׁחַר, מִתִּים מְקוֹר.

ש.ע.י. - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָי אֶחָד.

מְקֻסִּים - לְכִי לְרֹאוֹת אֶת אוֹר הָאֱלֹהִים
אֲנִי מִתְפַּלֵּל וְהַכָּאֵב לֹא יַעֲלֵם.

ש.ע.י. - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָי אֶחָד.

קְדוּשׁ - הַצְּחוּק, הַחֲיוּכִים, הַזְּכוּנוֹת נְשָׁאֲרִים.
כְּמוֹ יוֹנָה בֵּין מְלֶאכִים, הֵם רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים.

ש.ע.י. - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲדֹנָי אֶחָד.

{מצטופפים ומסתדרים בטור, מקסים עומד בסוף ולפניו מקוננת א' ושניהם מתנועות יחד תוך כדי התפילה קדימה אחורה ולצדדים כנהוג בתפילת הקדיש. מדי פעם מקוננת א' משמיעה אנחות של בכי שמתמזג עם הנאה.}

קְדוּשׁ וּשְׁעִי: "יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא..."

כולם: (בקול-רם מאוד) אָמֵן!

{קְדוּשׁ וּשְׁעִי. פּוֹנִים בְּבִהֲלָה לְאוֹמְרִים "אֵמֵן".
תוך כדי הקבורה}

מְקֻסִּים (לוחש למקוננת א') בתשע אצלי או אצלך?

מְקֻסִּים א' אצל שתינו.

מְקֻסִּים אמן כן יהי רצון.

קְדוּשׁ וּשְׁעִי (תפילה במלמול ארוך) "...יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם.
וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה.

מְקֻסִּים (פתאום פורץ בקול) אָמֵן! יִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר... אָמֵן! אָמֵן!...

כולם: אָמֵן.

קדוש "ברוך אתה אדוני אלוהינו מלך העולם דיין האמת".

כולם "אמן"

קדוש (ניגש לנמרוד) אתה רוצה לומר דברי הספד?

נמרוד כן. יאירה יקרה, אין צדק בעולם.

מקוננת ב' (למקוננת א' בלחש) זה בדיוק מה שאנחנו אומרות אצל כולם.

ש.ע.י (מהסה את כולם) ששש...

נמרוד באנו ללוות אותך בדרכך האחרונה, המוות הביס אותך. אנשים כיבדו

את רצונך ולא באו להיפרד ממך, אבל אנחנו אוהבים אותך, היינו

אתך עד צאת נשימתך, אהבת לקרוא ספרים, היית אוטוידקטית.

מקוננת ב' השנה כבר לא תלך לשבוע הספר.

נמרוד אומרים שאלוהים בוחר לצידו את הטובים ביותר ואת ראויה להיות שם.

ראית את כרמית ברחוב וביקשת ממנה מחסה זמני רק לכמה ימים

בתמורה כספית, ונשאת איתנו שנים. קיבלת אותי ואת כרמית בדיוק

כמו שאנחנו, הענקת לנו יותר מכפי שאנחנו הענקנו לך. יכולנו לשמוח

אתך ולכאוב את מכאוביך. אני מודה שנפלה בחלקנו הזכות להיות לצדך

ולחזק אותך ויצאנו מחוזקים בעצמנו. רק חבל שלא פגשת בבעל ולא

זכית להיות אימא וסבתא, אבל בשבילנו את היית כמו אימא כמו סבתא.

תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

{ש.ע.י. מוסר למקסים זר פרחים ומסמן לו לזרוק על הקבר.

מרחוק נשמעים רעמים מתגלגלים.}

כרמית אמרו שמזג האוויר יהיה סוער היום.

מקוננת ב' גם מהשמיים מתרגשים לקבל אותה.

תם הטקס. מקסים, כרמית, נמרוד והמקוננות מתחילים לחזור לבית.

אור יורד.

בית. נכנסים נמרוד, כרמית, מקסים והמקוננות נכנסות בשירה והולכות ישר לפינה הקבועה.

שיר: געגועים

מקוננות - אוי יאִיִּרָה, יאִיִּרָה...
 אָנִי מִתְגַּעְגַּעַת אֵלַיךְ, יאִיִּרָה.
 הַשְּׂאֲרֵת אוֹתָנוּ יְתוּמִים בְּלִי בְּחִירָה
 תוֹעִים בְּחֻשְׁכָּה, עֲזַבְתְּ בְּשִׁירָה.

כָּלֵם - רַק צֵל צֵלוֹ שֶׁל צֵל הַשְּׂאֲרֵת מֵאֲחוּרֶיךָ,
 לְמָה הִלַּכְתְּ בְּלִי שְׁלוֹם לְחִבְרֶיךָ...

מקוננות - לְמָה לֹא לָקַחוּ מִיִּשְׁהִי אַחֲרָת...
 הַקֶּבֶר רוֹצֵה לְהִתְהַפֵּךְ
 בְּגַן הָעֵדֶן בְּתוֹלָה לְמַהְדָּרִין
 מִתְנַה... בְּלִתִּי מְעַבְרֵת לְהַרְנִין.

כָּלֵם - רַק צֵל צֵלוֹ שֶׁל צֵל הַשְּׂאֲרֵת מֵאֲחוּרֶיךָ,
 לְמָה הִלַּכְתְּ בְּלִי שְׁלוֹם לְחִבְרֶיךָ.

מקוננת א' איך שכבת כאן היום.

{המקוננות ממשיכות להתנדנד ולקונן בשקט.}

מקסים (נראה מרוצה, חוכך בידי. לנמרוד) קדימה תפתח את הצוואה.

כרמית אני מציעה לפתוח מחר, היום עוד הכול טרי.

מקסים את רוצה להגיד לי שאת לא סקרנית?

כרמית אני סקרנית, אבל אני יכולה להתאפק עד מחר. אתם הגברים אף פעם לא יודעים להתאפק.

נמרוד כרמית צודקת. אולי כדאי לחכות עד מחר.

מקסים תבינו, יאירה רוצה שנהנה מהרכוש כמה שיותר מהר.

נמרוד טוב, השתכנעתי. הנה הצוואה, עדיין סגורה.

נמרוד פותח וקורא לעצמו.

נמרוד (בהלם) מה?!
(וממשיך לקרוא) מ-ה?!

כרמית ומקסים מה מה?

נמרוד מה זה?! יש טעות!

כרמית אולי תדבר כבר?!

מקסים אתה עושה צנזורה?

נמרוד (ממשיך לעיין בצוואה) אני רואה שְהִזְקָנָה הכניסה בְּזִקְנָה רוח שטות.
(מסנן מבין שיניו) מטומטמת...!

כרמית מה קרה? (לוקחת את הצוואה וקוראת בשקט. מקסים לצידה.)

נמרוד יאירה עשתה פליק-פלאק. בהחלטתה זו הביאה להשלכות כבדות!

מקסים (מופתע) על איזה השלכות כבדות אתה מדבר? אני מסכים אתך שזה לא הוגן מה שעשתה. אתם טיפלתם בה יפה מאוד בעשר השנים האחרונות.

כרמית מה נעשה? אין שום היגיון בצוואה.

מקסים באף צוואה אין היגיון, תמיד יהיה מי שיתנגד ויצא ממורמר אבל אני אגיד לכם מה אני אעשה, אני מודע לעובדה שטיפלתם...

נמרוד (נכנס לדברי מקסים. נסער.) היא קיבלה כאן בית חם, ירקתי דם כדי להעניק לה הכול, שתחיה אתנו בכבוד ולא תישאר לבד עם כל הדיכאונות שהיא סבלה מהם. מה שהיא עשתה זאת שערורייה, בגידה! (במין לעג) אומרים ש"לא יפה לדבר סרה במתים" אבל היא נבלה מסריחה והלוואי שתגיע לגיהנום!

המקוננות: חס ושלום... סלח לו אלוהים...

כרמית (לנמרוד) אתה עובר כל גבול, אתה מבייש אותנו! תירגע!

נמרוד (הבין שעשה טעות) אני מתנצל... אני רותח...

מקסים לא קרה כלום אחי, תשמע מה אעשה. אתחלק אתכם בכל, שווה בשווה.

כרמית (המומה) מה? יחד איתי?

מקסים אתם המשפחה שלי. נחלק הכול לשניים. אתם חצי ואני חצי.

{המקוננות מתפעלות}

נמרוד (בזעם) היא הניחה עכשיו פצצה מתקתקת באמצע הסלון!

מקסים על מה אתה מדבר אחי?

נמרוד למה שלא נחלק לשלוש? אני לא מבין אנשים כאלה, אתה עוזר להם כל החיים, מארח להם חברה, שומע את כל הסיפורים המשעממים שלהם שחוזרים על עצמם ובסוף אחרי שהם נופחים את נשמתם הם עוד מצליחים לירוק לך בפרצוף.

כרמית (למקסים) אתה יודע כמה ימי עבודה הפסדתי בגללה? משני מקומות עבודה פיטרו אותי בגללה. לא כעסתי עליה, הבנתי את מצוקתה, טיפלתי בה כאילו הייתה דודתי.

מקסים טוב תראו, אני מרגיש לא נעים בכל הסיפור הזה, אבל אני לא יכול לצאת מכאן בלא כלום. אני אמרתי מה אני מציע, יותר מזה לא יהיה הוגן. אני אעזוב אתכם לכמה רגעים, תתייעצו, תשקלו את ההצעה שלי.

שלושה מוקדי התרחשות כמעט סימולטנית במיקומים שונים:

1. נמרוד וכרמית.

2. המקוננות.

3. מקסים.

מיקום 1

כרמית אני הזהרתי אותך, אבל לא! אתה ביטלת אותי... מי היה מאמין? נכון, היא שילמה לנו בעין יפה עבור הטיפול המסור... ולדעתי, ההצעה של מקסים הגונה והגיונית.

נמרוד הגונה?! לזה את קוראת הצעה הגונה?! זאת הצעה מגונה!!!

כרמית את הכול דחינו לרגע האחרון, אי אפשר להחזיר את הגלגל אחורה ולשנות את הצוואה. הכול פה חוקי...

מיקום 2

מקוננת ב' כל מי שחושב להתאבד, שלא יתאבד, הזמן כבר יאבד אתך. (צחוק משונה)

מקוננת א' ככתוב: "הכסף מעוור עיני חכמים ומסלף דברי צדיקים."

מקוננת ב' (מצביעה על נמרוד) והוא לא זה ולא זה.

מקוננת א' במקום להוציא את האוטו מהבוץ, הוא נתן גז ותקע את הגלגלים והתחפר בעמדתו.

מיקום 3

מקסים (לעצמו) אחי, בתוכו פנימה הוא איש טוב.

אני לא יודע מה עובר עליו בתקופה האחרונה.

אני רק מקווה שלא ישפוך את התינוק עם מי האמבט.

מיקום 1

כרמית בוא נסיים ברוח טובה. הצעתו יפה ונדיבה.

נמרוד את עיוורת? את לא רואה מה קורה?

כרמית מה קורה, נמרוד? מה!?

נמרוד הרעיון שלנו לטפל בה היה רעיון טיפשי! כל הטיפול המסור שלנו היה מיותר, ולא רק מיותר אלא מעליב! עשתה מאתנו צחוק... הפכה אותנו לבדיחה. וכפי שאמרת, היינו צריכים להעמיד לה תנאים מההתחלה, איזה מטומטמים, נראה שהאכילו אותנו דג מסריח וגם קיבלנו מכות.

מיקום 2

מקוננת א'...אספה את כל התרופות שהרופא נתן לה במשך שנים ובסוף השאירה לרופא ירושה: מזוודה מלאה תרופות, ומתה בריאה.

מקוננת ב' מי? קלרה?

מקוננת א' (מהנהנת) מי אם לא היא?

מיקום 2

מקסים (לעצמו) אני רואה את עצמי מאוד הוגן...

מיקום 1

נמרוד לא! צריך ללכת עד הסוף! אני רוצה את הכול, ה-כול!

מיקום 2

מקוננת ב' במקרים כאלה כל הצדדים יוצאים בהפסדים.

מיקום 1

כרמית (לנמרוד) "הכול" זה בלתי אפשרי. אתה לא משכנע אף אחד כשאתה מדבר כמו בריון, אז תירגע ואל תלהיב את עצמך. אני לא טיפלתי בה בשביל הצוואה.נמרוד (לצד באגרוף קפוץ לעצמו) מישהו עוד ייקח ברצינות את האישה הזו?! (פונה אליה) את מקשקשת ומבלבלת את המוח בלי הפסקה!

מיקום 3

מקסים (לעצמו) הייתי רוצה שייפתח ולא יישאר אטום כל החיים.

מיקום 2

מקוננת ב' דודה גאולה קיבלה עשר מנות דם ומתה.מקוננת א' וכל הכסף של הצוואה לא גאל אותה, מה היה שווה כל הריב?

מיקום 3

מקסים (לעצמו) אני מכיר אותו. הוא נלחם עד הרגע האחרון, הוא עומד כמו ציפור על כביש, מכונית נוסעת מהר וכמעט דורסת אותה, ובשנייה האחרונה, הציפור עפה לה... (מדגים במחויאת כף) פיף!
זה נמרוד!

מיקום 1

כרמית (לנמרוד) אתה כמו שחקן שחטפו לו כדור ומתעקש לקחת אותו בחזרה. עשינו טעות, בוא נודה בזה... ככל שנרדוף אחרי הכסף, לא נשיג כלום.נמרוד יש טעויות שקשה לחיות איתן, וזו אחת מהטעויות. היום אני רוצה לתקן!

מיקום 3

מקסים קיבלתי ירושה אישית ביד, יש כאלה שלא היו מתחשבים ומשאירים לעצמם הכול כלשון הצוואה, ומצד שני יש כאלה כמו נמרוד, שזה סדין אדום בשבילים ומוכנים להרוס את עצמם. בסופו של דבר הם משיגים תוצאות הפוכות, כלום!
(פונה לכרמית ונמרוד) יש החלטה?נמרוד כן.

מקסים (פורש ידיים) Shoot.

נמרוד תראה... יוצא שאנחנו מנושלים לחלוטין, כאילו היא מענישה אותנו.

מקסים בחיים יש מחלוקות אחי. אני מציע לכם את מה שלא כתוב בשום מקום. אז בואו לא נהיה Greedy ואני מבטיח לכם, שבסופו של דבר אתם תקבלו הרבה. הרבה יותר ממה שחשבתם.

כרמית מה אתה אומר?

נמרוד אני אומר הכול, או לא כלום!

מקסים נמרוד! מה קורה אתך אחי?

כרמית זו סתם עקשנות אובססיבית.

נמרוד את איתי או אתו?!

כרמית אני בעד שהפיתרון יהיה הוגן, ומקסים מציע...

מקסים מה התשובה האחרונה שלך?

נמרוד תשובה אחרונה וברורה! הכול או לא כלום!

מקסים טוב, אם אתה רוצה כלום, תקבל כלום. (הולך ממנו)

נמרוד (לכרמית) עוד פעם הוא מפנה לי את הגב החרא הזה. ועוד אומרים עליו עד כמה הוא חכם, יפה, אצילי, ג'נטלמן, מנומס ונעים הליכות...

כרמית (לנמרוד) צריך לדעת לקבל דברים כפי שהם במציאות.

נמרוד (בכעס) אני לא רוצה כלום!

מקסים לידיעתכם, יאירה השאירה עוד כסף, מעל שלוש מאות אלף דולר במזומן, גילתה לי את מקומם והורישה לי את כל הכסף, תכשיטים... לי בלבד. כולל את הבית והכסף שבבנק. אתה עכשיו יצרת מצב שבו אתה מפסיד הכול סתם כי אתה קנאי מחורפן,

כרמית ומה איתי? אני לא קיימת בשבילכם?!

מקסים (לכרמית) אני אמסור לך את החלק שלכם.

נמרוד (למקסים) אני לא צודק שמגיע לי יותר?!

מקסים אתה מקבל הרבה יותר מהכלום שהיא הורשה.

נמרוד תן לי את הכבוד ותאפשר לי לחלק את מה שמגיע לך!

מקסים קיבלת את כל הכבוד, אתה סתם כועס. פורקן הכעס שלך לא קשור בכלל לשאלה מי צודק. אני רוצה להמשיך לבוא לבקר אתכם... אנחנו אחים ומתחלקים בכל, כך גם אבא היה עושה. אני לא רוצה להתלכלך, רוצה שנהיה נקיים מלכלוך. עכשיו אתה כועס עלי, אבל מחר תברך אותי, אז תמשיך לפרוק את הכעס ולהוציא אנרגיה.

נמרוד (ניגש למקסים, ודוחף אותו) אתה עושה ממני צחוק?!

מקסים הופה, הגענו לאלימות?

כרמית (בכעס) נמרוד, די!

נמרוד (למקסים) צא מפה, אני לא רוצה לראות את הפרצוף שלך יותר!

{ונמרוד עצמו יוצא לחדר.}

{מקסים וכרמית לא יודעים מה לעשות.

המקוננות שהיו מכווצות עם הראש למטה, מעיפות מבט אל כרמית ומקסים שעומדים בחוסר אונים.

מקסים מחליט ללכת.

בו ברגע ראשיהם של קדוש וש.ע.י. מציצים פנימה.

קדוש (מחזיק פנקס קטן) סליחה... אפשר?

מקסים (לכרמית) את רואה באיזו מהירות באו לבקש עוד.

קדוש לא, אנחנו לא מאלה.

ש.ע.י. באנו לנמרוד, הוא בבית?

כרמית (נבהלת) קרה משהו?

קדוש הקבורה הושלמה והכול בסדר.

ש.ע.י. (מנסה להתבדח) היא לא קמה לתחייה.

כרמית ברוך השם. מה אתם רוצים?

- קדוש אני רוצה לדבר עם נמרוד. עסקים רק עם גברים.
- ש.ע.י. (בחיוך) הוא לא אוהב להתעסק עם נשים.
- מקסים אני אחיו, אתם יכולים לדבר איתי, זה כמו לדבר אתו.
- קדוש אנחנו יודעים שאתה אחיו, אבל אתו זה אתו, ואתך זה אתך. אפשר לקרוא לו בבקשה?
- כרמית (הולכת לנמרוד) נמרוד, מה אתה עושה?
- נמרוד (מאחורי הקלעים) שום דבר, מה קרה?
- כרמית באו אליך אורחים.
- {כרמית חוזרת לבמה.
- נחירות קצרות ומעושות של המקוננות, וזאת כדי להפגין שהן לא מקשיבות.}
- נמרוד (מאחורי הקלעים) אני כבר בא.
- (מתפרץ פנימה) מה קורה? מי מת?
- קדוש המת מת, אבל ההוצאות גדלו.
- נמרוד איזה הוצאות, אתם קיבלתם מראש את כל הכסף עד הפרטה האחרונה.
- ש.ע.י. עכשיו יש את האקסטרה הוצאות.
- נמרוד (לש.ע.י.) אתה תשתוק! אני מדבר אתו.
- ש.ע.י. אני רק ניסי...
- קדוש (לש.ע.י.) עזוב.
- נמרוד מה זה "האקסטרה"? אנחנו סיכמנו באופן סופי וקיבלת הכול.
- קדוש נכון זה היה סופי ומראש, אבל ההוצאות של הרב גדלו.
- מקסים איזה רב? אתה הרב!
- קדוש שכחתי לחשב אותי.
- מקסים בכמה גדלו?

- נמרוד (למקסים) אתה בכלל לא צריך להיות פה!
(לקדוש) איך פתאום גדלו?
- קדוש בסיכום החישוב היה לנפטרתי, איך אני אגיד לך, היה אקסטרה.
- ש.ע.י. המנוחה זכתה לתנאים טובים ומועדפים...
- נמרוד אתה תשתוק!
- קדוש (לש.ע.י.) אתה תשתוק, אל תעצבן אותו...
(לנמרוד) יש טעות בחישוב, ודרך אגב, רציתי להביא לידיעתך שסוג אבן המצבה חברון...
- נמרוד (קטע אותו) אם אני לא טועה, את המצבה קבענו שבחרים בסוף השבעה.
- ש.ע.י. נכון, אבל אנחנו כבר פה, אז על הדרך מביאים לידיעתך...
- {כולם מסתכלים על ש.ע.י. והוא משתתק.}
- קדוש יש כמה סוגי מצבות, וכדי שלא תגיד שלא דיווחתי, אז הנה אני אומר לך, אבן מהסוג הסטנדרטי ביותר, אבן חברון לא נשאר במלאי. מה לעשות, יש ביקוש גדול.
- נמרוד תבוא אלי אחרי השבעה.
- קדוש אז לשים בצד סלע האדום טבעי בינתיים? זה אומנם רק לאנשים עשירים, אבל אתה יודע, רק ליתר ביטחון, שיהיה. אי-ם ישחררו את חברון אז נעבור לחברון. אם לא נלך על הסלע האדום. העיקר שהקבר לא יהיה ערום.
- נמרוד עכשיו זה לא הזמן לחברון, גרניט או מהשיש הטורקי. אני לא משלם שום תוספת!
- מקסים אתם תוכלו לשמור ולהכין ולהניח את המצבה בזמן?
- ש.ע.י. אם משלמים את ה-אקסטרה, הכול אפשרי.
- נמרוד (ניגש לש.ע.י. ומאיים עליו) תגיד, אתה רוצה "האקס-טרה" מצבה על הראש שלך?
- ש.ע.י. אל תאיים. אתה סתם כועס ומחפש להוציא את הזעם עלי.

נמרוד אני מזהיר אותך! אני אושיב אותך על כיסא גלגלים.

ש.ע.י. אתה רוצה להכות אדם נכה צולע? תתבייש לך! אני נכה! בגלל אנשים כמוך, אנשים יושבים בכיסא גלגלים. ואני אגיד לך עוד משהו, טיפוס כמוך אני בטוח שאתה חונים תמיד בחנייה של הנכים!

{נמרוד מתקרב יותר מדי לש.ע.י.
מקסים מפריד ביניהם.}

קדוש (מפריד) די, הכול בסדר, הוא לא ידבר יותר. בוא נגמור את החשבון ונסתלק.

{קדוש עם הפנקס, שולף עיפרון שמאחורי אוזנו ומחשב. כולם נאספים מאחוריו במתח, את ש.ע.י. דוחפים הצידה. המקוננות זזות כגוש ומשמיעות נחירות מעושות. כולם מעיפים אליהן מבט.}

ש.ע.י. הן בחיים, ברוך השם.

{כולם מסתכלים על ש.ע.י. בכעס. קדוש מסמן להם להירגע והולך לש.ע.י.}

ש.ע.י. (כמתנצל, ומשרטט בידיו גבעה) הגוש זז...

קדוש (לש.ע.י. במן נהמות של כעס) זה כבר מרגיז גם אותי. אם אתה לא יכול לשלוט בעצמך אז תחכה לי בחוץ.

ש.ע.י. למה להוציא אותי?

קדוש מה אתה רוצה? שאני אוציא אותם?!

ש.ע.י. להוציא אותי החוצה, זה כמו להוציא דג מחוץ למים.

קדוש אז תהיה דג ותשתוק.

{ש.ע.י. מסמן שפיו יהיה חתום.}

מקוננת א' (מדברת בהתבכיינות כמו מתוך שינה) איך הוא הלך ככה, היה מה היה לו? (מסמנת בידיים) היה לו אחד כזה קטן-קטן?

מקוננת ב' (מסמנת בידיים) דווקא היה לו כזה גדול-גדול, אני ראיתי אותו.

מקוננת א' (מתפלאה) ראית אותו? איך? הוא גדל גדול?

מקוננת ב' התחיל קטן וגדל גדול-גדול...

מקוננת א' ככה זה עם סרטן, יש לו גרורות.

מקוננת ב' נכון.

{מקסים ניגש אליהן, נוגע ומרגיע, והן נרדמות בהתרפקות מפונקת.}

מקסים (חוזר לחבורה) גם בשנתן הן עובדות, מסתגלות לכל התנאים, מקסימות.

שיר: גם אנחנו מקסימים

קדוש - גם אנחנו מקסימים.
בואו תראו, מה יש לנו בפנים? (מחשב בתוך הפנקס)

מתאספים סביב קדוש שמעיין בפנקס.

קדוש - הנה השרותים הפלולים בדמי הקבורה
חלקת קבר, ללא התחבורה. יש?

כלם - יש!

קדוש - הסעת הנפטרת ממקום הפטירה
לחלקת הקבר במהרה. יש?

כלם - יש, יש, יש, יש...

(ש.ע.י. קופץ בפתאומיות.)

ש.ע.י. - טהרה, תכריכים, קבורה כשרה והסברה. יש?

כלם - (נרתעים ממנו ומהנהנים) יש, יש, ש, יש...

קדוש - נהול הלונה פחונה
קביעת שלט זמני על קבר הגונה. יש?

כלם - יש, יש, ש, יש...

קדוש+ש.ע. - הסעת הנפטרת ממקום הפטירה
אל מקום הקבורה. יש?

ש.ע.י. - (היחיד שעונה) יש! (נבהל מעצמו, ומסמן שישלחו לו)

נמרוד (לקדוש) כל מה שאמרת, כבר סיכמנו עליו.

קדוש נכון, אבל מה שנשאר זה אקסטרה על האקסטרה: הדפסת מודעות
האבל. תוספת לרב, ואוטובוסים למלווים...

נמרוד מלווים? לא היו מלווים ולא היה צריך אוטובוס.

קדוש אבל היה אוטובוס שחיכה?

נמרוד חיכה ונסע ריק.

קדוש אז צריך לשלם.

ש.ע.י היו...

קדוש ששש... (קדוש תוקע בו מבט וש.ע.י. נאלם) נו, היו קברנים נוספים, ומלווים נוספים לצורך השלמת מניין, סידור פרחים וכדומה...

נמרוד (בכעס) לא היו מלווים נוספים לצורך השלמת מניין!

קדוש (מוחק) צודק, מחקתי, אתה רואה? אני הולך לקראתך.

נמרוד בקיצור, אתה רוצה לחנוק אותנו ולהביא גם אותנו לקבר עוד היום!

קדוש חס וחלילה, אל תדבר ככה. אם אתה מדבר ככה, אז אני מוותר על הכול, נעלב והולך.

מקסים שים הכול עלי.

נמרוד (למקסים) עוד לא קיבלת כלום מהירושה ואתה כבר מפזר את הכסף שלנו?

מקסים יש לי כסף משלי, (לקדוש) כמה חייבים? (מוציא חבילת שטרות)

קדוש (עיניו נדלקות, מביט בש.ע.י. ומתחיל לחשב מהר, וממלמל)
"חמש מאות חמישים וחמש ועוד... תשע מאות... פחות... הנחה ללקוח
מִכָּר... זה יוצא שאתה חייב לי עוד שמונה מאות שקל"

מקסים (מחייך) זה כולל את המצבה?

קדוש וש.ע.י מה פתאום!

מקסים עם המע"מ או בלי?

קדוש נו באמת... אני כבר סגרתי עם נמרוד... אתה יודע מה? הפרחים עלי.

ש.ע.י עלינו.

מקסים עכשיו קח שבע מאות ונגמור עניין. (מקסים מוסר את הכסף)

ש.ע.י. ומה עם המצבה?

נמרוד תכף מצבך יהיה מתחת למצבה.

קדוש הוא צודק, רוצים מראש.

מקסים (מוסר צרור שטרות) יש פה שלושת אלפים, נסגור?

{קדוש לוקח/חוטף את הצרור הכסף ומתחיל לספור במהירות מדהימה
ובמיומנות בלי לראות את השטרות.}

קדוש זאת מקדמה הוגנת, לידיעתך, הכיתוב על המצבה עדיין לא מחושב.

ש.ע.י. והסכום הזה לא מביא בחשבון תחזוקה. שזה פיתוח הקרקע לקבורה,
סלילת שביל, ניקוז, גינון, ניקיון, שמירה וביטוח, כל זה עלינו...

קדוש המזל שהיא הייתה יהודייה ולא שובצה כתושבת חוץ, כי לאלה עושים
בעיות רציניות. התעריף עבור קבורתם בישראל לא קבוע בחוק ונתון
לגמרי לשיקול דעתנו.

מקסים די, הרסתם לנו את הבריאות. קיבלתם מה שרציתם? אז נתראה בעוד
שבוע, ונסגור סופית על מצבה.

ש.ע.י. דבר אחרון...

{כולם מפנים מבטים אליו במתח.}

מקסים (מסמן להמשיך) נו.

ש.ע.י. מה לכתוב על המצבה?

מקסים זה חשוב עכשיו!

{ש.ע.י. גאה בעצמו.}

נמרוד (בכעס) תחרטו טוב ועמוק על המצבה:

"נולדה במזל סרטן ומתה בתולה - היה עדיף ההיפך!"

מקסים עזוב, זה לא היום שלו.

קדוש (רומז בשקט למקסים לתת כסף לש.ע.י.) יש לך משהו בשבילי?
הוא עבד קשה מאוד... והוא גם צולע...

{מקסים שולף שטר של מאתיים שקלים ונותן לש.ע.י.
ש.ע.י שמנשק את השטר, מודה לאלוהים וממהר להכניס לכיסו.}

ש.ע.י היה נעים מאוד לעשות אתך עסקים.
(לנמרוד) ואתה צריך להירגע חביב'ה, (מסמן ללב) זה לא טוב
לפומפה. להתראות!

{הקברנים יוצאים.
שתיקה קלה.}

נמרוד טוב... כולנו מבינים שאנחנו צריכים לסיים את פרשת הצוואה.

מקסים מסכים להצעתך?

נמרוד כן, אבל אתה תישאר אויב שלי.

כרמית מי שלא מסכים אתך הופך לאויב?

מקסים בסך הכול ההלוויה הייתה... איך אומרים? "השד לא נורא כפי
שמתארים אותו".

נמרוד (במצב רוח טוב) שחקת אותה גבר עם הכסף ואני מעריך את זה.
חכו רגע כאן, אני רוצה להרים כוסית... מהוויסקי המשובח של אבא.

{נמרוד יוצא.

מקסים וכרמית מביטים אחד בשני כלא מאמינים.}

כרמית כנראה סוף סוף נפל לו האסימון. טיפלת בזה באופן יוצא מהכלל.

מקסים אני מכיר אותו, חמום מוח כמו שהיה אבא שלנו, ופתאום נרגע.
תהיי בטוחה שאני אעביר לכם את רוב הכסף ואם אי פעם אמכור את
הדירה, אעביר לכם גם חצי משוויה.

כרמית איזה אח מקסים אתה. אני מאמינה שאנחנו יוצאים לדרך חדשה שבה
כל הצדדים ירוויחו. בסה"כ הירושה קלה לחלוקה ותכף נשתה מהוויסקי
המשובח שהוא שומר לאירועים מיוחדים.

מקסים (קצת משוויץ) אני מבין את הכעס שלו... ואני כבר למדתי לא לעמוד מתחת לעץ שגוזמים אותו.

(מתייחס למקוננות. הולך אליהן) אולי כדאי שנעיר אותן ונעביר אותן למיטה, שישנו כמו שצריך.

מקוננת א' אנחנו לא ישנות.

מקוננת ב' אנחנו שמחות שהגעתם להבנה, יאירה שהאירה לכם את הדרך.

}נמרוד מופיע עם אקדח שלוף ומכוון למקסים.
{בהלה קמה}

כרמית לא!

נמרוד הכול נעצר כאן. אתה נמצא בדרך ללא מוצא!

מקסים (מחייך כלא מאמין) אתה מאיים עלי? רוצה לרצוח אותי?
בגלל בצע כסף? או קינאה? שניהם יחד!... נמרוד, אני אחיך.

נמרוד אל תזוז! יפה נפש! אתה רפש! הירושה הזאת שלי!

מקסים נמרוד, אתה שוכח שאני אחיך? (מתחיל להתקרב לנמרוד ועוצר)

כרמית זה אחיך!

נמרוד אין לי אחים. אל תתקרב אלי!

כרמית נמרוד, אני מבקשת ממך, אני מתחננת בפניך, תוריד את האקדח ובוא נשכח את כל מה שהיה.

נמרוד (ידיו רועדות. נראה כלא מאמין לעצמו) את אל תתערבי!...

כרמית אני לא רוצה כלום, קח הכול...

מקסים רצית הכול ממני? קח את הכול ממני!

אבל לבוא אלי עם אקדח, ועוד עם האקדח של אבא שלנו, זה מעליב אותי. נמרוד, אתה לא רוצה.

נמרוד אתה העליבות בהתגלמותה. כל מה שיש לך בא לך בקלות: כסף, נשים, כולם ניגבו לך את התחת, לא היית צריך להזיע אף פעם. ואני, כל החיים שלי הייתי הסמרטוט של המשפחה. תגיד, כמה נשים היו לך, הא?

כמה? את מי לא זיינת? איך אתה? טוב כמו שמספרים? אתה יכול לספר לי, אני אחיך.

מקסים אתה מדבר עכשיו מתוך קנאה עזה, עזוב את הקנאה...

נמרוד שתוק! עכשיו אני מדבר! אני אחיך הגדול... בן זונה! אתה השארת אותי מאחור. יש כאלה שלא עושים כלום בחיים והכול בא להם בקלות, ואתה אחד מהם. היום כל זה הולך להיפסק. היום זה הסוף.

{המקוננות משמיעות קול צורם של פחד.}

מקסים עזוב אחי, אנשים חלשים מאיימים. אחי, אתה אדם חזק. אני אוהב...

נמרוד תפסיק לאהוב אותי! מה אתה מנסה לעשות? הא?!

מקסים אתה טועה!

נמרוד ואתה מהאנשים שיוצרים לעצמם מציאות מושלמת שנוחה רק להם!

כרמית (הולכת ועומדת לפני מקסים כדי להגן עליו)
תצטרך להרוג קודם אותי.

נמרוד או... את שניכם. את הולכת למות בשבילי? את מגינה על הזבל הזה? האפס הזה?

כרמית אני מגינה עליך!

נמרוד (צורח) אני לא צריך הגנה! אני צריך הבנה! זוזי הצדה! אני לא אהסס לפגוע גם בך. אני מחכה... אני סופר עד חמש ויורה. אחת... שתיים... שלוש... ארבע... חמש... (יורה)

{ב-חמש מקסים הודף את כרמית הצידה, והכדור פוגע בחזהו, באזור הלב. הוא נופל ארצה לרגלי המקוננות שצורחות יחד עם כרמית.}

מקסים (בשארית כוחותיו) אבל אני, אחי... (נופל)

{נמרוד רועד, מנופף באקדחו ולא יודע מה לעשות. הוא מבין שעשה טעות.}

נמרוד (מפוחד) אף אחד לא זז, ולא, אני הורג את כולם.

{המקוננות מפוחדות ובוכות בשקט.}

כרמית (בתחוננים) בגלל אביך נאמרו עלינו כל כך הרבה דברים נוראיים בעבר, אז מה קרה? זה הפריע לנו להמשיך? מה קורה לך עכשיו נמרו? הפכת לרוצח.

נמרוד אבא שלי היה חייב מיליונים, הוא דפק את כולם עד העצם והתאבד. ככה הוא לא שילם כלום, ועשה לכולם (עושה אצבע משולשת) "נה בעין", ואני יצאתי בן של עבריין שהפך לבן של מתאבד, שיהפוך עכשיו למתאבד בעצמו...

{נמרוד מכוון אליו את האקדח, יורה בעצמו. נופל ארצה.
כרמית והמקוננות המומות.}

כרמית (ניגשת לנמרוד) רצית להרוג? הרגת ונהרגת.

{אחרי שנמרוד יורה בעצמו, נוצרות שלוש קבוצות: (הטקסט סימולטני.)

1 המקוננות - מקוננות על מקסים.

2 כרמית - מקוננת על נמרוד.

3 יאירה - מופיעה ברקע, בעומק הבמה, לבושה ככלה בת שלושים, דמותה מעורפלת. הנוכחים על הבמה לא רואים אותה.}

מקוננת א' (מבכה את מקסים) איזה יפה אתה, גם כשאתה מת, נראה חי.

מקוננת ב' איך יאירה לקחה אותך מאתנו.

כרמית (מקוננת עליו) לא היית צריך ללכת עד הסוף. מי שנוגע באש נכוה.

מקוננת א' מי שנוגע במים נרטב...

כרמית מי שנתקלת ביופי שלך, נגרם לו כאב לב אחד גדול.

מקוננת ב' איפה השלום? איפה?

מקוננת א' איך איבדת את הגבריות?

מקוננת ב' הכול אבד לו, גם התשוקה המינית.

מקוננת א' איך אבדה תקוותנו.

כרמית הכול נמחק לו מהזיכרון...

כרמית הכול או לא כלום, קבלת כלום והפכת לכלום.

מקוננת א' צל צלו של צל נשאר צל.

מקוננת ב' לא חבל על העור הרך שלך.

מקוננת א' התולעים יאכלו אותך... (מתייפחת) אני מקנאה בתולעים.

מקוננת ב' תחיה בין העננים המשוטטים.

מקוננת א' יאירה מחכה לקבל את פניך בדריכות, כמו כלב שמקבל את בעליו כשהוא חוזר הביתה.

מקוננת ב' הכול כתוב מאלוהים.

כרמית מעשה קין והבל..

תמונה 6

מקסים משתעל ומתעורר. בו זמנית יאירה הולכת ונעלמת.

מקסים קם, מחזיק בחזהו. כשיזיז את ידו יתגלה במקום הירייה כתם אפור/שחור של אבק שריפה של הכדור. המקוננות וכרמית המומות, כרמית עוזבת את נמרוד ובאה מול מקסים ובוהה בו.

מקסים זה כואב...

{מקסים מכניס את ידו לכיס ומוציא משם את המפתח שיאירה דחפה לכיסו. הוא בוחן אותו בחיך רחב ומבין שהצילה אותו.
מקסים מבחין בנמרוד השרוע על הרצפה, ניגש ועומד מעליו.}

מקסים ירה בעצמו. התאבד כמו אבא.

מקוננת א' איך הלך מאתנו איש טוב /כזה.

מקוננת ב' תמיד עזר לאחרים ונתן בסתר.

{מקסים מחבק את כרמית כדי לנחמה.}

מקוננת א' איך ככה ידו רצחה אותו בדם קר...

מקוננת ב' היית אור לגויים... צדיק...

שיר: נשארו הזיכרונות.

- מקוננות - רק אהבה הענקת ותראי מה קבלת.
רדפת אחרי חלומות שאותם גלגלת.
- קברנים - רדוף אחרי החלומות,
ותר על האסונות,
- מקוננות - היית פרח שנבל ביום האחרון...
נפלה עטרת ראשנו ובא היגון...
- כלם - ישנם זכרונות שעוברים ליד החיים
מתעתעים בבני אדם בריאים.
- מקסים - משלימים בכבוד עם סופי ואינסופי
להסתכל במראה ושוב בחזרה
- קברנים - זה בסדר לבכות אם אתה סובל,
זה בסדר לבכות אם אתה אכל.

{יאירה מופיעה מאחורי הווילון השקוף ומצטרפת לשירה.}

- יאירה - אני רצה בארבעת העונות,
למדתי ללכת על בהונות,
- כלם - ישנם זכרונות שעוברים ליד החיים,
מתעתעים בבני אדם בריאים.
תרגיש עצוב, תאמין שהיא בשמים
היתה התחלה, המעגל נסגר פעמים.